

Kereskedői irata:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
bóra a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
lendők.
**Kéziratok vissza nem
adatok.**
Csak kértetű leveleket
fogadtunk el.
Megjelölt mindenértör-
tőn egy félven, időköz-
ben (a fotósnál estele-
ben) egész éven.

SZINESZETI KÖZLÖNY

A vidéki színeszet érdekeit képviselő hetilap.

Felolvasó szerkesztő: **Báthory Románócsik Mihály.**

Kiadóhivatal:
Kassa, Kovácsutca 15. sz.
bóra az előfizetők díjait
küldendők.
Előfizetési feltételek:
Égész évre... 6 ft — kr.
Fél évre... 3 ft — kr.
Negyed évre... 1 ft 50 kr.
Két hónapra... 1 ft — kr.
Egy hónapra... 75 czt —
Külföldiek hátréul
előfizetnek.
Nyit-ter sorokért
nyit-ter díjok előfizetők

Színeszgyesületi ügyek.

A színeszgyeület központi igazgatótanácsának május hó 20-án tartott ülésében, iradagazató tagjai érdekelésben több hazai furdó igazgatóssága által a következő kezdemények engedélyeztetésk: Bártfán, Balatona-Füredben és Borsbékán 3 szemlére ingyen furdó, gyögr- és zsendi elengedése. Előpatakban egyes betegek részére ingyen furdó, gyögdíj elengedése. Kortyinczán 2 tag részére szabad lakás és fürdés. Palotson egyes betegek részére május 15-diktől díjmentes fürdés. Parádán egy szemlére 30 napra ingyen lakás és fürdés. Szilváson szopt. hóban 2-4 szemlére lakás és furdó felében. Telpliczán egyesítetű tagok 50 százalékos ártérférfényben részre-
sülnek.
Felhívtnak tehát mindazon egyesületi tagok, a kik a fenti kezdemények valamelyikét igénybe venni kívánják, hogy ezen szándékukat tudassák a központi iradagó, mikép részükre a bizonylat kiállítások s a szelleg vasúti kezdeményegj kiesz-
költéssék.
Leveleki Molnár Ágoston, az igazgató tanácsosságról s így az alélósságról is léközött.
(Nem is képzeli a magyar színeszet, hogy mily nagy vesztéség. Leveleki lemondása az egyesületre nézve! És még jegyzőkönyvi közzönetet sem nyert eddigi burgalmært. Szép dolog! Szerk.) Helyebe másodélnöklől dr. Várady Antal választatot meg egyhangulag.
Ugyanezen ülésben tárgyalták a drágasági pótlék" ügyében beküldött föltérzésekét. Az igazgató tanács, — dacára hogy ez a jogtalan föltérzés feloldása a magyar színeszet kövöden áltá-
lános felháborodást keltett, — megmaradt előbbi határozata mellett, mivel a tanács "Nyilatkozata" szerint, a drágasági pótlék, az 1883-ra megszavazott szubventióból megtakarított összegből lett megszava-
zva. Persze, véteknék tartották ezt a megtakarított összeget a nyugdíjalaphoz esatolni, miként ezt az egyesület tagjai kívánták.
Az is furcsa dolog ám, hogy egy erkölcsi testület kormánya nem tudja, minő formában a hozza nyilvánbázása határozatait. A tanács "Nyilatkozat"-ot ad ki, hasonlóan egy privát egyénhez, a kinek vételenül a tükyszemér hagtak.
Ez minő hangon van tarva az a "Nyilatkozat"? Az alapszabály szerint, a k. ig. tanács a közgyűlés és így az egyesület vagyréhabít közege, mint hígynek lehet, van-e joga, a hozzá intézett föltérzésekre azt mondani, hogy azok a "legcsekélyebb selyt sem fektet"? Ha többé isy buk-
kavest követ el a k. ig. tanács, akkor majd az ő nyilatkozataira, pardon, határozataira is a "leg-
csekélyebb selyt sem fektetnek" az egyesületi tagjai. — Ezek után egybő nincs hátra, mint vagy rendkívüli kongresszus összehívni ez ügyben, vagy pedig bevárni a decemberi közgyűlést, melyen erőlyesen követeljük e határozat megsemmisítését. Ez utólsó szavunk ez ügyben, a többi a vidéki színeszet tagjaira bízuk.

Makó 1884. május 27.

A csanádmezeji színeszgyeület pártoló egyület, midőn megalakult, céljain tűzte ki, hogy míg egyrésztől az ide érkező színeszírásokat erkölcsi támogatásban részesíti, s így az anyagi siker előcséit részben felteleménye, addig egyrésztől a különösen fölyfelemény fordítandó arra, hogy helyi engedélyt, ciszis közönségnek miényegyenek megfelelői képi-
társulatok nyertjenek.
A jelenlegi nyári időnyre négy igazgató fo-
lyamodott helyi engedélyt, s a színeszgyeület
melyen folyó hó 10-én tartott ülésében, a polgá-
mesteri hivatal által véleményezés végett áttett
kérvényeket megvizsgálván, a becsesolt névből
Bogyó Alajos igazgatót társulatát találta a legjobbnak,
s így részére véleményező augusztus 1-től,
október 15-ig a helyi engedélyt megadandónak, —
s a polgármesteri hivatal a választmányi rész-
leménye föltérzi az engedélyt megadás alá. Azonban
már értesülünk, az ezal egy-éldő május hó 18-tól,
ugyanekc engedélyt adott Hozgy Gyula igazgatónak
is, ki társulatával legutóbb Nagy-Szent-Miklóson

műtődött, s kinek kérvényét, — a színeszgyeület
választmány, azon indokból, mert a közönség előzártszékét
négy, — az egy-két hóval későbbre engedélyt
viszert jobb társulat rovására ezáltal kimeríteni ez-
színeszgyeület nem látta, de meg az eddig szerzett ta-
paszlatok szerint is ezen elől előadások társulára
kedvezőnek nem tartotta, — egyszerűen mellőzte.
Onként elől tehát most már azon kérdés,
hogy vajon miként látta, az utóbbi társulatnak
városbanban megélhetését biztosító a polgármesteri
hivatal akkor, midőn részére, a színeszgyeület
választmány véleményének mellőzésével, az engedélyt
megadta. — Mert ezen választmány, midőn Bogyó
társulata részére a helyi engedélyt megadhatónak
véleményezte, egyáltalán az is elhatározta, hogy er-
kölcsei támogatást ennek tartja fenn.
Ilyen constellatiónk mellett, nem volna aztán
csoda, ha Hegyi társulata, mely most már is is-
mét Makóra, — különösebb anyagi pártolás hi-
ányában a szükséges föltérzéstí az eszközök is né-
különben kénytelenítetvén, reményében csalódva, —
talán egy sereg kifáradt adósság hátrahagyásával
lég kénytelen távozni. S vajon aztán mind Ezeket
ki terhelend a felelőség első sorban? — a fent elő-
adottak után az hisszük, hogy a választmányt nem.
Vastagh Frigyes,
a csanádmezeji színeszgyeület egyület főtitkára.

TÁROZSA.

A kik egymást képviselik.

— Rajz. —

Ira: **Csanda László.**

(Vége.)

— Megállj te gézengúz, majd megtanítalak a törvényrely jatszani... Még megtraktálnak, elő sejtve, mint az igazgató megbízottját, ki ketszer is hoztam áradat a rendőri tisztviselgyegj. De tán sem is igaz, hogy ő keresett volna itt és lakomson?
— Mi tagadás, bizony nem. Ugy el voltunk foglaltva, hogy anyni időnk sem volt, miszerint kötelezettségünkek eleget tehettünk volna a jegyre vonatkozólag, miért is most becsesaitat kerve, esem, hogy ne vegye figyelemtelenségük a hanyagságunk.
A kapitány előli bukádokson közben után ismét a színházhoz vezetett vissza. Midőn a kapu elé érkeztem, egy hintót pillanték meg, a melyről épen akkor szállt le egy sürtn fatyolozott nő, karján csecsemővel. Szép sugár terméte, szóke hány, mely a katal alól kigyözve hullott vállán lefelé, oly érdekesnek mutatkozott, hogy meg nem állhattam ugyan igazgatóságomban, miszerint elő kelvén, szemügyre ne vegyem. A gondolat meg-
tecsesült, csakhamar a bajos alak előt teremttem. Mily meglepetés! Szent István! Elég volt egy pilantás, egy tekintet, hogy lábaimra valami titkos erő önsúlylyal nehezédék, állólhelyemből meg a mozdulhassak, és szavam, léleketem elálljon.
E sugár terméte, e dús szóke hány, azok a nagy kék szemek, mind, mind az általam megcsal-
tatott, elhagyottat kedves Luizáméi voltak.
— Luiza! Luiza! — kiálték kiált karokkál.
— Lajos, édes Lajosom, viszonza a nő, karjamba rogtva.
— Hát csakugyan te vagy? nem álom ez, mondó?
— Nem álom édes Lajosom, a boldogság valódi ébredése ez.
— Csakhogy itt vagy, csakhogy megkerültél édes menyországom, ugy-e nem hagyjuk el többé egymást?
— Nem, nem Lajosom, még a síron túl is egymással leszünk.
Ugy, ugy Luizám, most már nem rettegek senkitől; itt vagy, enyém vagy! De hát abban a pályában...
— Kit szorongatok? — vágott sárabamba Luiza sugárzó anyai örömmel. — Nézd meg jól!
— Ez...
— A te kis pisze Pistád?
— Gyermekem?! Kis angyalom!

Mig így a viszontlátás örömeinek szabad folyását engedték, észre sem vettem a közölő hajdú, ki velem szembe állva jelenít a kapitány ur nevében, hogy rögtön induljak a városházra.
— Tudom, tudom! A kapitány ur hívat, jer te is Luizám, kereseted ép ma közölök velem, az előli bukádoktam, mert majd csak rajt tettem a tüzre Jer, te mehetsz essz ki a hajból.
— Azzal a meg ott álló bérkocsira ültnék és nyílsebességgel hajitunk a városházra.
A kapitány dühös türelmetlenül várt, mig Tokay sunyi mosolygással leste megérkezésem. Vegre megkezdtnék kiűzött cselmekből és mosolygva nyitottam be a kapitány ur szobájába.
— Hivatali melóztatott?
— Igen, hivatali! — formédt rárt a kapitány.
— Mifele jeltéket engedett ön meg magának nem szemben?
— A milyennel kedves Luizámát megnyerhettem.
— Luizáját? !
— Igen, kapitány ur, ime van szeresésem bemutatni kedves nőmet, tronóköszönnök együtt, és ez alkalommal van szeresésem kinyilatkoztatni, hogy a 150 fírt sem em, sem pedig Tokay barátom nem fogjuk kifizetni.
A kapitány nagy szemeket meresztett.
— Ugyan lenyitset édemelne Kézdí ur, — szöglött a kapitány kisé nehezelve. — No de ha így végződött, — folytató jó kedvel, — csakpiank egy kis lakuit, magam is szeretem a vig társaságot; legyenek vendégim, a násznagyságot elöadom anélkül, hogy megkínálva vele. Hivjanak meg a társulatot egy pár cimborát, malussunk kivilágos kiravirág... It a peresomó asszonyom, — fordult Luizához, léte nyujtva a esomagot, — a ki megindította a pert, az fényesen meg is nyerte!

Hiador Epigrammáiból.

I.

Blahánéhoz.

Rhodos, Athen, Colophon, Salamis, vité Smyrna
[Homeérrt;]

Érted is úgy vinnék Thália templomát.
Nem esoda, a esolányig tisztai a színpadot, eródt; Pusza, — nem eródt az, hol esolányig dala nines. Hó szírnayt nyertel, te, a Népszínházba maradj! [Lásd,

A n n a k disse lehetsz; o n n e k az oszlopa vagy.

II.

Szerdahelyi Kálmán halálára.

— 1872. nov. 14. —

„It nyugoszó művész! dadogj alá, feundobogó sziv, Hitted-e hogy nyelved cserbe hgy, eke Ásop? Jöszte, dadogj ismét, légy molj, légy Thise, akárm, Csak ne maradj odalenn, hol vagy, apád is! [Jelég,
Nem nevetünk többé, sőt könnyen sirni sem birunk: Egy művészi eslád lenn van — a köny, a kacsaj. Búske lehetsz! Megyerik, Barták, Szénpétery [köz vagy,
Egy se hagyott minket mint te, olyan ha mar el,

Régi színpal.

Budáról égy. Racz Mihályné urnóffól kaptuk az alábbi színpalot, melyt 1836-ban, tehát 48 évvel ezeldt adtak ki Budán.

„Októberi bírelt. Szabad királyi Buda főváros" színházában. Nemzeti Színházban. Kedden, October' 11-ken. 1836. OCTAVIA; vagy: A NONEM TÜKRE. Színjáték 5 felvonásban. Irtá Kotzebe. — Személyek: Octavianus, római triamvir, fővezér; Fanciesy úr, Octavia, húga; Kautorn assz. Marcellus, Antonia, ennek gyermekei; Teleyy Mal, Balog Papi, Antonius, triamvir, fővezér; Szentpétery úr, Cleopatra, egyiptomi királyné; Luforbai Róza, Charmion, udvari asszonya; Kovácsné assz. Ventidius, Antonius' vezére; Szíziagy úr, Geminus, római eródt; Sziziglet úr, Glaucus, Cleopatra' udvari orvosa; Havi úr, Eros, rabszolga; Udvarhely úr, Centurio, Solencus, Cleopatra' fegy-
vezére; Ily. Egressy úr, Teleyy úr. Örök: Ily.

Udvarhelyi úr, Molnár úr, Senatorok. Római és egyiptomi istenségek. — Bemenérel: Közép pholy 5 for. Felső és alsó 4 for. Zártsek 1 for. Földszint 50 kr. Második emeleti zárthely 50 kr. Második emeleti előhely 30 kr. Karzat 15 kr. váltoban. — Kezdeté 7-édelt órákor, vége 9-édelt.

Hirek.

— **Boldog pünkösdi ünnepek kívánunk tisztelt olvasóinknak.**

— **Felkerjük** azon t. előfizetőink, kiknek előfizetése **é a hóvégé, — a mai számmal lejár, hogy az előfizetési pénzeiket** mielőbb beküldésénél sziveskedjenek, nehogy a lap külsőre és miatt késedelmi szenvedjen.

— **Szineskongresszus.** A k. ig. tanács elvben helyesi az 1885. utó. orsz. kiállítás ideje alatt, egy hazai vagy nemzetközi szineskongresszus megtartását s felhívja a szinigazgatókat, hogy a tárgyban tartásnak társulati állást s neizeteiket esetleg javaslataikat hat hét alatt tudassák a k. ig. tanácsal.

— **Jókai Mór** Arany ember cím alatt szindarabot ír, melyet hétfőn május 26-án nyújt be a nemzeti színház igazgatóságához.

— **A pozsonyi színház** ritkán mentek a színházlátogatók oly érdeklődéssel, mint az Országgyűlési színház előadásai melyek Nemeth Józsefnek a kedvetlen komikusnak jutalmajátok volt. Az előadás minden ízében sikerült. Nemeth, a pozsonyi házi ur, Burmant játszotta, s gondosan kidolgozott, eredeti alakítása mindvégig lekötötte a hallgatóság érdeklődését. A fiatal tehetséges színész, ez alakítását a legkövetelőbb közönség igényeit is kielégítette. Tapshab és kihívásban a telt ház részéről nem is volt hiány.

— **Nagy-Kaniszan** megjelenő Zalai Közöny Aradi György színházátalanak működéséről a következők írja: Szineszünk tölték Kaposvárra mentek. Ittelük által közönségünk a tekintet a szineszünk hányra miattis fullasztás melegséget — szineszün látogatója az előadások; s így hiszünk, hogy Aradi ur melegekedéssel távozott ép úgy, mily melegekedéssel lehet közönségünk is színházátalanak működéséről. Alkalmunk volt oly érdekeltek találkozni, kik a főváros szinpádján is számottevő munkát szerepelének. Adja Isten, hogy mást megnyitnak és összesen jobban kinyerjék a múltán megérdemelt kitüntetést. Mi mindenkor emlékek gondolkodunk rajuk és örömmel nézzük visszajöttük elé.

— **Pályázat.** A győri városi színház folyó évi október 1-től, 1885-ik virágvasárnapjáig, minden előadástól fizetendő 6 forint bérösszeg mellett beutalást, felhívást tehát mindazoknak a szineszárzóknak, kiknek a színházban, hogy kényelmük a színházban tujának névórával együtt f. évi június 30-ikáig a győri színházi részvényesegyetlet műszaki bizottságához nyújtsák be. — (Hát ez mi? Hisz tudunkkal Jakab Lajos nyerte el a jövő tére a győri színház?!) Szerk.

— **Jámor Pál (Hádor)** egyik legjelesebb drámaírója s lapunk nagybecsű műnkutára, az egykor hírneves szinesznő, Dérnye naplóírója a következőké nyilatkozott: „Most vezettem be Dérnye naplóját a színházba. A ki ezt nem oltassa, nem tudja, mi a vállasi életvezet. Kolozsvár, Kassa, örök érdemek szerettek maguknak a magyar szineszárzóknak körül. Hol voltunk, megkötöttük a két telkes város, mines? Meg keltsen ezkölni minden magyar szinesznek e két város partát, mert onnan kelt föl a magyar szineszest hajnala. Kívánatos volna, hogy mindenütt beszélnék e naplóiról, hogy ezáltal megszerezzék, ismerjék minél többen és merítsenek belőle lelkeseiket a fiatal szinesz-zek, kik az őtérhez képest most rószápiáján járnak. Én mint pesti diák hallottam tő őnekelni Normában, Beatrieben, a Sevillai borbélyban és mondhatom, hogy mindaz, a mit ír: igaz, kegyesen volt a közönségnek. Énekelni há játszott s játszott há énekel. Ki hitte volna, hogy hádál életében annyit dráma volt.”

— **Kassán** az a hír van elterjedve, sőt már a helyi lapokban is említve volt, hogy Kreesznyi színházátalan Pozsonyól Egerbe utaztában, június vagy július elején Kassán megállapodik 10 előadásra s csak azután megy Egerbe.

— **Nagy-Enyeden** Prielle Kornélia ötször lépett fel: „47-ik ezék”, „Parbaj szerelemben”, „Buborékok”, „Georgis hercegnő”, és „Holt szíven”. A közönség mindig tüntetőleg viselte magát; a jegyeket mind az ő előadására előre elkopdák.

— **Okáczy Pál** lelkéri „A szineszest a rendezés” című művét t. előfizető-gyűjtemény, szineszárzóknak eljuttatás érdekében meg e hó végéig akár szerződés (Budapesti társulatban 38. ár.) akár Nagel Ottó budapesti könyvkereskedésbe beküldeni, mert a könyv nem június 15-én, hanem 1-én, továbbá nem 15, hanem 20 ivnyi terjedelemben fog megjelenni (de ára marad 1 ft 20 kr.)

— **Pozsonyi**, Kreesznyi színházátalan pár ezer forint díjjal fogja elhagyni, mivel a magyar közönség pártolása az utóbbi időben igen megcsappant.

— **Az aradi színház** felépítését hétfőn e hó 26-án már megkezdte Halmi építész tere szerint. A színházberendezést, mely egészen vasból lesz, a pénzhiány miatt gépészeti G. a 110 György vállalta el 30 ezer forintért. Az egész színház 150 ezer

forintra fog kerülni. Megnyitása január elejére van tervezve.

— **Nagyváradon**, Nagy Vince színházátalanát nagyon közönséggel látogátja a közönség. A „Rantauk” előadása is esekély számu közönséggel előt folyt le. A „Kölcsönkért feleség” 2 fejeletűs vigyátekban Ditróné igazán kedves kis „kölcsönkért feleség” volt. Elemen játéka tetszett. Makó teljesben érelyre emelte a darab sok mindenfélre tartóban megjelét. Megyeri a kölcsönkért egészen szerepét megjelét. Hatarozathoz, hogy Wind és a kölcsönkért fery sem mutat, szereplőitáris mögött. Ugranyoz este adatk. a „Venus atromlása” bohózat, kerekded előadásban. Közönség kis számmal. — A „Vörös sapka” népszínműben a „Nagyvárad” szeritárisre melet alakított mutattak be: Vadnai Vilma, Rozsári Irén, Gőzeiné, Szathmáry, Eger, Hatvani, Balásti és Andorfi.

— **Az Egerben** tervezet nyári színház ügyében — miután a kibocsátandó 250 db. részvény már jegyezve van — e hó 15-én tartotta a törzesszámú nagygyűlést, a színház egész társaság nagygyűlése. Hatarozathoz, hogy Wind és társas vállalkozású szerződés kössék; a színháznek előt június végére leendő előkészítése irant. (Fog-e az menni oly ritgón? kérdés.)

— **A debreczeni** gazdák műkedvelő előadás minden tekintetben jól sikerült. A „Falu rossza” került színpad. Különösen kitűntettek magukat: Pálly György (Gondor), Kubainé (Finom Rózi), Gerőti Gizella (Báki Teresi), Darvas Béla (Gonosz), Kiss Irén (Borisik), Csáki Béla (Órg Feledi). A debreczeni lapok egész elragadtatással írnak egy szereplőről, mint az előadásról. A darabot Fölény Vilmos terepári szinesznök rendezte.

— **Gallmayer József és Wiltné** Alaban az időben, a midő a falu egy részét pályázatba szenthitésnek és külőösen a parodizálás volt nagyzerű, ezt a művészetet Wiltné is gyakorlati akarta. Elment tehát egy délelőt a hírneves énekesnőbe, a ki éppen „Aida”-val aratta Biresben délelőt. Cseugestésre az ajtó meg Wiltné nyitotta ki, főzőkanalát a kezében, — mert a művésznő köztudomás szerint kültő gazdasszony, a ki maga vezette háztartását. Gallmayer szokott nyitvőszívűségével azonnal elmondta látogatásának célját és kerte Wiltné énekeljen neki valamit „Aida”-ból, mert nagyon szeretné tő parodizálni. „Miert ne, — felelte az énekesnő, — engem ilyenek nem szinesznem tördőrné meg.” Ezzel letette a főzőkanalát, a zongorához ült, és olyan elragadóan énekelte „Aida”-bezzel ártított, hogy Gallmayer zongorában tőrt, és e szaxakkal: „Nem, ez nem tudom, nem szabad parodizálni!” — az ajtóhoz rohant és el-sietett.

— **Színházlatok állomásváltásáról.** Bogó Alajos színházátalan Szentesre, Csóka Sándor Budára, Gerőfi Andor Ungvárra, Gáál Sándor Székra, Hefy Gyula Makóra, Jáni János Verseezre, Károlyi Lajos Tevére, Karspáth György Dunaszerdahelyre, Mandóky Béla Szeprembe, Sztupa Andor Tardára, Volgyi György Nagy-Abonyra, Homokay László Mosony-Ujvárra, Mosonyi Károly Aradra, Pesti I. Lajos Salgó-Tarjánra. Tőth Béla Orosházára tettek át állomásaik.

— **Egy primadonna évtágya.** Albany, a híres angol énekesnő és férje Gyú szineszárzó az nemrég Londonból Manchesterbe utaztak, hō a művésznő egy jőtközvényű hangversenyben szándékot részt venni. A máhát feladák és csak a kértátská volt a kecsében, mely mindketten aggódnő zongorakózással ügyletek. Mindazáltal sikerült egy gyanus külső utatársnak egy alagutban a kézi táskával együtt kiugrani a kocsiból. Midőn a víz-gaztalhatlan díva két nap múlva visszatért Londonba, a rendőrség kőbenjárására visszavapta kéztáskáját; bensejében egy cédula volt a következő tartalommal: „Asszonyom, ön talán nagy énekesnő, de bizonyára meg nagyobb evő.” A táskában ugyanis mindaz volt, amit vártam, melytől egy fél straszburgi pástétomól, egy tengeri rákól, jőtkára darab rostbifélő, egy nagy sonkából, nyelőlős és tömörék gyümölcsből. A táská egy oldalszebenben a borral töltött palackok egész arzenálja volt el-rendezve. Az ékeskedést tolvaj, ki a szorgoson örözt táskában a díva ékezeit vele találhatta, az élelmi szereket, melyekért életét közzétevéta, visszaküldte.

— **Temesváry Lajos** szinesz, a ki Szombat-Bele Béla pályatársát párbanban agyónlőtte, f. hó 24-én szombaton kezdte meg Váczon 18 hónapra tartó állomásfogatát.

— **Sztupa Andor** szineszárzó e hó 26-án vette át állomását Tardára. Utoljára két előadás N.-Evyeden „Rip van Vinkle” és „Czigány Panna” volt. Tordán pedig „Ocell hárszaga”-val kezdte meg előadásait.

— **Tizezer forintos** ösztöndíj. A bécsi burzsinizásban nemrég adták először a „Fedora” című szineszművet, mely Welter asszonynak egyik új, remek alakítása. A művésznő, ki különben nem volt rákora a telette drága ruhák sportjának, ez alkalomra 10,000 forintot ruhát csináltatott. A főpróbák egyikén egy óreg ur is ott volt, ki a többi között azt mondta a rendezőnek: „Sokáig húzódnak az előkészületek, én talán meg sem élem már az előadást, mert betegeségem is igen rossza torlód.” — Dehogy nem működőseges ur, — volt a válasz. Welter Saroltát a 10,000 forintot ruhában kelt megjelteni. Akkor kifizetett a ruha árát.” És az előadás után Welter

Sarolta tizezer forintos szabószámát kapott „kijegyezés”-űrtalattal. A művésznő el is fogadta, miert is ne fogadta volna el — a saját férjétől.

— **Vagyis rövid hírek.** A budapesti operaszínház f. évi szeptember végén nyitották meg. — A ma k. öi állandó műkedvelő társulat folyó hó 22-én a vármegyei házában közgyűlést tartott, melyben kimondták, hogy az egylet feloszlik és a tagyban helybeli szinlig-nyámalótt egytelnek átadták — Ko má oró ban Jakab Lajos szinigazgató e hó végé szándékot megkezdene előadásait. — Ma k. öi Hegyi Gyula színházátalan néhány napra terjedő működését e hó 22-én kezdte meg a „Csókon szerzett volégyén” című népszínmű előadásával. — Pá pá n a közönség pártolása eddig igen esekély; valószíntleg a meleg esték okozta, mert nem egyhamar hatarozta a meg akart valaki, egy meleg este a még melegebb színházban előtelni. — Veszprémben a jőrt hó elején Mandóky Béla színházátalan, B. Fűredre Sándor színházátalan Eperjesen május 27-én kedden reggel utazott keresztül Kassán s megállapodás nélkül egyenesen Budára ment. — Tóth Lóth közelebb megváltik a népszínházról, — Tóth Antal szerződés lépett fel először a népszínházban a „Falu rossza” Feledi szerepében.

— **Valentin és társa** jőhrnévű hamburgi bankház ma lapunk mellékletén közzetett pénzkiosolásra vonatkozó híradéséről felhívjuk tisztelt olvasóink figyelmét, mely kisorsolás kétségtelvi a közönség érdeklődését megérdemli, mert kevés közzel mindenki megkísértheti szerencsét.

Szerkesztői üzenet.

— J. P. ruak Szabadka. Eddig a 6. 0. rülmények gátolják megjelenését, jővő számban megkezdjük közzétét. Szives üdvözlét!

Színházlatok névsora.

XX.

Sztupa Andor színházátalan: Komáromy Lajos, Csiky László, Kulnigyi Márton, Gálósy János, Komlósi Géza, Istváyi István, Csáki Vilmos, Kerekes Mihály, Szilágyi Dező, Bátoró Endre, Köszegi Dezö, Turekai J. Lajos, Utasy Gyula, Bokvin Arnold, Ledóly Lilla, Homokányi Mari, Komlósi Ezered, Radó Anna, Beké Lilla, Homokai Béla. Alomáshelyer N.-Euyed. (Folytatjuk).

Felhívás szerződötésre.

A jővő téli szinidényre vonatkozó szerződötés közvetítésre bátorodunk szolgálatkészségünkkel főlagynak, anynyval inkább, mert már számos betőtdőttő állomás van nálunk, a jővő tétre elő-gyazve és így a szerződötéseket minél gyorsabban eszközölhetjük.

A kik még mincesnek szerződöt, akár a nyárra, akár csak a téle vagy mindkét évadra s ajánlatunkat igénybe öhajtják venni, kérjük: sziveskedjenek a gage, előleg, szakma stb. pontos feljegyzését velünk a legelőbb idő alatt tudatni, ugyzintzen a betanult szerepek jegyzékét is és a menyiben előlőknek ismeretlenek volának, fényképeiket is beküldeni.

Minden tag, midőn ajánkozta, a levelezési közzelöket — mely minden egytelő a szokásos 50 kr., házaspartóló egy forint sziveskedjék e hó 6. beidőben, hogy há szerződötése nem sikerül, legalább postaköltségének fedezve legyenek, így esetekben faradótási díj egy sem számítunk.

Kassa, 1884. május hó 29.

Mátósigalop engedélyezteté kassai színházi ügynőkéség.

Keresünk:

Mezey János dalárszínésztő egy esinos, fiatal, kellemes hangú előadóttő 75 frtóló 90 frt lőgezi, továbbá egy népszínmű énekest s kedvelőes papát 60—75 frtig. — Nyári állomása Szeged.

Felhívások.

I.

Alhalottól fölkerem a vidéki szineszest mindkét nembeli tagjai közt azokat, a kik még mincesnek szerződötés a kik hajlandók dalárszínésztőbe szerződötés biztos fizetésre, ezen szándékunk sziveskedjenek tudatni vagy velem, vagy a „Szineszeti Közöny” szerkesztőseggel.

Fehér-Gyarmat, 1884. május 28.

Lánczy Pál, dalt. igazgató.

II.

Főzsolított mindazon fiatal szineszestek és szineszötők, a siket ez időszert szerződötés meg köhgya szándékunk van hozzázn szerződöt, legyenek szivesek ezt velem tudatni. Elsőbrendűeknek 1 ft 80 kr. felőlőtt díjak adott, másodbrendűeknek 1 ft 40 kr. harmadbrendűeknek 1 frtot. Utólőbb fejteben 3 hó elteltével 1/2 j. jätékok kapnak.”

Győrök, 1884. május 26. áu.

Körösey Bertalan, dalt. igazgató.